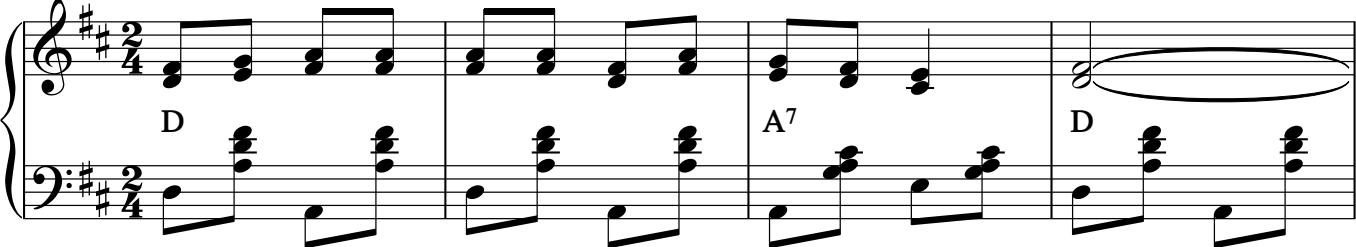

Mlynářovic Dorotička

 Mly - ná - řo - vic   Do - ro - tič - ka,   hez - ká pan - na,
 do - sta - la chut'   na ja - blič - ka   ma - lo - va - ná.

Kaž-dý den   z ve-če - ra   vždy za chlág - ku   v bí-lém šát - ku,

vy - šla si   Do - rot - ka   na za-hrád - ku.

2. Kvítek malý, jabloňový, dobře znala,
jablíčka se na něm jenom červenalá.
[:Ale když přišla blíž, vztáhla ručku po jablíčku,
někdo chyt ve větvích Dorotičku.:]
3. Už se dlouho točí voda pode mlejnem,
ted' tam mele Dorotička s Vendelínem.
[:Nahoře v komoře spí tam sladce, jak v zahrádce,
maličká Dorotka s Vendelínem.:]